

Bielsko Biała 09.02.2022r.

SKO. V 428/4078/299/2021

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 09.02.2022r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
 Członek : mgr Wiesława Matyja
 Członek(spr.) : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania [redacted]^[1], [redacted]^[1], [redacted]^[1],
 [redacted]^[1], [redacted]^[1] i [redacted]^[1], [redacted]^[1] i [redacted]^[1], [redacted]^[1],
 [redacted]^[1], [redacted]^[1], [redacted]^[1], [redacted]^[1], [redacted]^[1] i [redacted]^[1],
 [redacted]^[1], [redacted]^[1], [redacted]^[1], **Stowarzyszenie Przyjaciół Goczałkowice**

Zdrój od decyzji Wójta Gminy Miedźna z dnia 27.10.2021r.nr GKO.113.2020
 w przedmiocie : braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na
 środowisko przedsięwzięcia polegającego na:

„Przebudowie drogi powiatowej nr 4114S ul. Zimowej w Goczałkowicach
 Zdroju”

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o
 samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 2018. poz.570), art. 138 §
 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr38 poz. 230 ze zm.)
 art. 71, art. 59 ust 1, art. 84 ust 1, art. 85 ust 2, art. 85 ust.4 ustawy z dnia 3
 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie,
 udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na
 środowisko (Dz.U.2021.poz.247), § 3 ust 1 pkt 62 rozporządzenia Rady
 Ministrów z dnia 10.września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących
 znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.poz.1839)

o r z e k a

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego
 rozpatrzenia organowi I instancji**

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia
 oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na:
 Przebudowie drogi powiatowej nr 4114S ul. Zimowej w Goczałkowicach Zdroju
 w Korbielowie” oraz wydał dla powyższego przedsięwzięcia decyzję o
 środowiskowych uwarunkowaniach.

W uzasadnieniu decyzji organ przedstawił szczegółowo przebieg postępowania,
 ustalając środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia określił warunki
 wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji.

We wniesionych tożsamyh odwołaniach podniesiono między innymi, że organ nie odniósł się do uwag i pism składanych przez mieszkańców w toku postępowania w szczególności dotyczących niewydania decyzji środowiskowej dla działek nr 4079/41, 1050/39, niezgodnego z planem zagospodarowania przestrzennego powyższych działek. W ocenie odwołujących organ nie odniósł się do wniosków mieszkańców co do kwestii zmniejszenia parametrów drogi i chodnika oraz nie przeprowadził konsultacji po zmianie zakresu przedsięwzięcia tj. po zaprojektowaniu parkingu na 161 miejsc postojowych. Organ nie wykonał także pomiaru natężenia ruchu i hałasu stąd też sporządzenie raportu jest z uwagi na powyższe braki uzasadnione.

Postanowieniem z dnia 16.12.2021r. tut. Kolegium wystąpiło do organu I instancji o nadesłanie wykazu stron postępowania w celu ustalenia czy odwołanie pochodzi od osób, którym przysługiwał przymiot stron w postępowaniu zakończonym decyzją.

W dniu 10.01.2022r. do tut. Kolegium wpłynęły wypisy z rejestru gruntów, na podstawie których Kolegium ustaliło, że odwołanie złożyły osoby mające przymiot strony.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, że argumenty stron są zasadne i postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji z uwagi na powyższe:

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt. przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 kpa

oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa. Realizacja tego obowiązku obejmuje zatem obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego co do wszystkich okoliczności, z którymi przepisy wiążą określone skutki prawne, a następnie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 80 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie natomiast z treścią art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do naruszenia skodyfikowanej w art. 7 kpa zasady dokonywania niezbędnych ustaleń tak, aby w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśnić stan faktyczny sprawy i pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa.

Podkreślić należy iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań przewidzianych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podlega rygorom przewidzianym w k.p.a. Może ona zatem zostać wydana dopiero po wszechstronnym i dokładnym wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W rozpatrywanej sprawie zgromadzony materiał dowodowy jest natomiast niepełny i niewystarczający do wydania decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie polegające na przebudowie ulicy Zimowej w Goczałkowicach Zdroju.

Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 1 pkt. 62** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

W niniejszej sprawie organ I instancji nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wydał decyzję środowiskową dla powyższego przedsięwzięcia.

Zauważyć należy iż „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nadal jest orzeczeniem merytorycznym, dającym podstawę do ubiegania się o wydanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy i powinna spełniać warunki wynikające z art. 107 k.p.a. Oznacza to, że powinno z niej precyzyjnie wynikać, do jakiego przedsięwzięcia się ona odnosi oraz w jakim miejscu ma być to przedsięwzięcie zlokalizowane (tylko wówczas można dokonać oceny zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego). W tej części zawierać ona zatem będzie analogiczne rozstrzygnięcia jak te częściowo wynikające z art. 82 ust. 1 ustawy. W zasadzie nic nie stało na przeszkodzie, aby również w art. 84 ust. 1 ustawy precyzyjnie unormować, co powinno być określone w decyzji wydanej bez przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Ograniczyłoby to swobodę działania organów administracji, co niewątpliwie wpłynęłoby na większą jednolitość orzecznictwa administracyjnego i bezpieczeństwo obrotu prawnego oraz pozwoliłoby usunąć wątpliwości, w jaki sposób powinny być określone warunki realizacji przedsięwzięcia. Z obecnej wersji art. 83 ust. 1 ustawy wynika bowiem, że **jest to decyzja określająca uwarunkowania środowiskowe bez żadnych warunków**”.

Komentarz do art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.08.199.1227), [w:] K. Gruszecki, Komentarz do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdzająca brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinna zawierać omówienie informacji o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Celem postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko jest bowiem analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również możliwości oraz sposobów zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 ustawy o ocenach), natomiast konkretne warunki służące realizacji tego celu (sposób zapobiegania i zmniejszania) mają być określane w decyzji środowiskowej w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b i c, pkt 2 lit b oraz ust. 2 ustawy o ocenach. Jednym z istotnych materiałów dowodowych, na podstawie

których wydaje się orzeczenia jest właśnie raport (art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o ocenach). Dokument ten podlega jednak analizie tak jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, a więc mając na uwadze zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego (patrz tak samo wyrok NSA o sygn. akt II OSK 776/12 – dostępny w CBOSA).

Podstawową rolą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

Celem oceny oddziaływania na środowisko jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń środowiskowych na etapie planowania inwestycji oraz skali tych zagrożeń, a w ich wyniku przeciwdziałanie tym zagrożeniom lub ich ograniczanie oraz minimalizowanie negatywnych skutków realizacji planowanej inwestycji.

Raport oddziaływania przedsięwzięcia jest ważnym dokumentem, który te przewidywane potencjalne zagrożenia może wskazać. W rozpatrywanej sprawie organ postanowił jednak nie nakładać obowiązku jego sporządzenia ale przewidywanych zagrożeń i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia nie określił wystarczająco także w decyzji.

W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja nie zawiera bowiem należytego uzasadnienia w kontekście art. 63 ust. 1 omawianej ustawy.

Podkreślić należy, że tym, co powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przesądza także treść art. 85 ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z treści tego przepisu wynika, że przy wydawaniu takiej decyzji muszą zostać spełnione wymagania wynikające z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 107 §1 kpa decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

W myśl art. 107 § 3. Kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodzić się należy z zarzutami odwołania iż decyzja nie zawiera należytego uzasadnienia, w szczególności organ nie wyjaśnia dlaczego zdecydował o braku obowiązku sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko i na jakiej podstawie doszedł do wniosku, że przedsięwzięcie w fazie eksploatacji nie spotęguje oddziaływania na klimat akustyczny w rejonie inwestycji skoro nie dysponował analizą tego klimatu przed realizacją inwestycji ani prognozą oddziaływania akustycznego po jej realizacji, którą zwykle zawiera raport oddziaływania na środowisko.

Uzasadnienie decyzji sprowadza się natomiast w dużej mierze do przedstawienia przebiegu postępowania i przepisania fragmentów karty informacyjnej bez odniesienia się organu co do stwierdzeń tam zawartych.

Podnieść w tym miejscu należy, że właściwe ustalenie stanu faktycznego sprawy jest zawsze niezbędne dla prawidłowego zastosowania przepisu prawa materialnego. W ocenie Kolegium w niniejszej sprawie stan faktyczny został ustalony przez organ I instancji niedokładnie, co mogło mieć wpływ również na wynik postępowania uzgodnieniowego prowadzonego przez RDOŚ oraz Wody Polskie oraz PIS.

I tak:

W ocenie Kolegium istnieje wątpliwość lub nieścisłość co do zakresu przedmiotowego przedsięwzięcia.

W zaskarżonej decyzji (str. 10 – pkt 2 wielkość zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji organ stwierdza, że planowana inwestycja polegała będzie między innymi na budowie parkingu. Z pierwszej karty informacyjnej także wynika, że parking będzie częścią inwestycji (co nie znajduje już potwierdzenia w kolejnej karcie informacyjnej). We wniesionym odwołaniu także jest mowa o parkingu na 161 miejsc natomiast akta sprawy nie zawierają takiej informacji.

Z akt sprawy nie wynika jaka będzie wielkość parkingu i czy w związku z tym będzie on odrębną inwestycją czy częścią obecnie procedowanej.

Zauważyć także należy, że zgodnie z § 3 ust 1 pkt 58 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.poz.1839....) do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych *przedsięwzięć*, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9](#) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-3](#) tej ustawy,

b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

Podkreślić należy, że jeżeli planowana ilość miejsc parkingowych jest większa od obecnie istniejącej (akta nie zawierają takiej informacji zarówno odnośnie istniejącego jak i projektowanego parkingu) to bezpodstawne jest twierdzenie zawarte w decyzji, że oddziaływanie na środowisko nie będzie zwiększone. Już bowiem powiększenie parkingu jest bowiem tożsame ze zwiększonym oddziaływaniem i wymaga samo w sobie procedowania w kierunku uzyskania decyzji środowiskowej (w zależności od rozmiaru inwestycji). W punkcie decyzji dotyczącym powiązań z innymi przedsięwzięciami nie ma także informacji w tym zakresie poza stwierdzeniem, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie powinna powodować kumulowania się oddziaływań z innymi, istniejącymi

Zauważyć należy, że także organy opiniujące w swoich postanowieniach opisując zakres przedsięwzięcia nie dostrzegły nieprecyzyjnego określenia zakresu inwestycji stąd też pozostaje wątpliwe czy miały wiedzę, że przedmiotem przedsięwzięcia będzie także budowa parkingu.

W decyzji znajduje się także twierdzenie, że oddziaływanie przedsięwzięcia będzie miało charakter stały i zasięg jego oddziaływania nie powinien wykraczać poza teren przeznaczony pod projektowane zamierzenie.

W ocenie Kolegium to twierdzenie nie jest poparte żadnymi dowodami. W toku postępowania nie sporządzono bowiem żadnych analiz np. akustycznych, na podstawie których można by wysnuć taki wniosek. W karcie informacyjnej także znajdują się ogólne stwierdzenia nie poparte konkretnymi wyliczeniami. Prawdopodobnym bowiem jest, że rozbudowa ulicy zwiększy natężenie ruchu jak słusznie podniesiono w odwołaniach.

W uzasadnieniu decyzji organ nie odniósł się także do uwag mieszkańców co do możliwości zmniejszenia rozmiarów drogi i chodnika.

Powyższe działanie stanowi uchybienie proceduralne, które musiało skutkować uchYLENIEM decyzji.

W niniejszej sprawie organ I instancji podjął swoje rozstrzygnięcie w oparciu o opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach. Oba te organy nie stwierdziły konieczności sporządzania raportu oddziaływania na środowisko. Rozpatrując sprawę Kolegium zwraca uwagę na charakter opinii wydawanej przez RDOŚ oraz PPIS.

Opinia jest bowiem najslabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji publicznej i nie ma charakteru wiążącego dla organu wydającego postanowienie w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jak już wyżej podniesiono w postanowieniach organów opiniujących nie znalazła się informacja o projektowanym parkingu.

Podkreślić należy, że właśnie rolą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zbadanie możliwości realizacji planowanej inwestycji w

zakresie odnoszącym się do zasad ochrony środowiska przed nadmiernym i negatywnym oddziaływaniem tejże inwestycji, z którego to obowiązku w rozpatrywanej sprawie organ wydający decyzję nie wywiązał się w stopniu umożliwiającym jej utrzymanie w obrocie prawnym.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138 k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i

prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Należy wskazać, że zastrzeżenia tutejszego organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie dotyczą m.in. niedookreślonego zakresu przedsięwzięcia i braku oparcia się o konkretne dane pozwalające wskazać, że realizacja rozbudowy ulicy nie wpłynie negatywnie na klimat np. akustyczny terenów sąsiednich, które w niniejszej sprawie stanowią głównie budynki mieszkalne jednorodzinne.

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzecniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o

przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują :

01. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
02. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
03. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
04. [redacted] i [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
05. [redacted] i [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
06. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
07. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
08. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
09. [redacted] i [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
10. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
11. [redacted]; ul. [redacted] [redacted] [redacted]⁽¹⁾
12. Stowarzyszenie Przyjaciół Goczałkowic-Zdroju; ul. Główna 46a; 43-230 Goczałkowice-Zdrój
13. Wójt Gminy Miedźna + akta
14. Mariusz Lisiecki; Firma ABS „Ochrona Środowiska”; Sp. z o.o. ul. Wierzbowa 14; 40-169 Katowice

15. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach;
16. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Tychach
17. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
18. Pozostałe strony przez obwieszczenie na podstawie art.49 kpa

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

- *Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.*
- *W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).*
- *Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.*
- *Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*

Przypisy wyłączenia jawności:

- ^[1] Prywatność osoby fizycznej - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176 oraz z 2021 r. poz. 1598 i 1641).